

Datum **19 MEI 2017**

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Ons kenmerk
SBK/95754/HS

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
De heer dr. L.F. Asscher
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Uw kenmerk

Pagina
1 van 4

Onderwerp
Uitvoeringstoets Verzamelwet 2018

Geachte heer Asscher,

Bij brief van 16 maart 2017 heeft u UWV verzocht een uitvoeringstoets uit te brengen op het meegestuurde conceptwetsvoorstel Verzamelwet 2018. Het wetsvoorstel wijzigt een aantal wetten op het terrein van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Het wetsvoorstel voorziet in een aantal wijzigingen die zijn voortgekomen uit door UWV aangedragen knelpunten in de uitvoering. Tevens zijn er wijzigingen opgenomen ter verduidelijking en nadere invulling van eerder gemaakte beleidskeuzes en wordt een aantal omissies hersteld. De beoogde ingangsdatum is 1 januari 2018.

Met deze brief voldoen wij aan uw verzoek en vermelden wij onze bevindingen ten aanzien van de uitvoerbaarheid, de haalbaarheid en de handhaafbaarheid van het wetsvoorstel voor zover het gaat om de voor UWV relevante wijzigingen. Voorts besteden wij aandacht aan de effecten voor de klant, de effecten op de regeldruk en de uitvoeringskosten. Wetstechnische opmerkingen hebben we al gedeeld met uw ambtenaren.

Uitvoerbaarheid

De wijziging in artikel 1, onderdeel h, van de Wtl, bevat de definitie van het jaarloon voor de berekening van het lage-inkomensvoordeel. De huidige definitie verwijst naar het loon op de jaaropgave. Dit is het loon LB. De polisadministratie kent alleen lonen per aangiftetijdvak. UWV moet dus het loon afleiden uit de polisadministratie. In de Verzamelwet wordt voorgesteld om in de Wtl op te nemen dat we het loon LB uit tegenwoordige dienstbetrekking als uitgangspunt nemen. Dit is voor UWV niet uitvoerbaar omdat er dan werkgevers buiten de LIV vallen die op grond van EU-wetgeving wel voor LIV in aanmerking komen. UWV en Belastingdienst zullen de LIV voor deze werknemers dan handmatig moeten vaststellen. Het uitgangspunt 'gebruik maken van de polisadministratie' wordt hiermee doorbroken en de afhankelijkheid van andere systemen, zoals levering van gegevens door Belastingdienst maakt de uitvoering zeer risicovol. Gelet op die risico's achten wij dit niet uitvoerbaar.

De voorgestelde wijziging maakt de LIV nagenoeg onuitvoerbaar en zal tot fouten en hogere uitvoeringskosten leiden.

Een definitie op basis van Loon SV waarbij UWV alleen loon uit tegenwoordige arbeid meetelt neemt alle bezwaren weg en verdient sterk de voorkeur. Deze voorkeur is al eerder door UWV en Belastingdienst uitgesproken in een overleg over de definitie van jaarloon. In februari is afgesproken dat UWV en Belastingdienst gezamenlijk met een voorstel komen voor een bruikbare definitie, deze zal uiterlijk eind mei beschikbaar zijn. Een berekening op basis van het gegeven

'loon SV' is randvoorwaardelijk voor de uitvoerbaarheid van de LIV. Dit loongegeven zal daarom het uitgangspunt vormen in dit voorstel.

De overige wijzigingen in het wetsvoorstel zijn uitvoerbaar met inachtneming van de onderstaande kanttekeningen. Bij enkele wijzigingen hebben wij een voorstel voor een aangepaste tekst. Dat voorstel is opgenomen in de bijlage met wetstechnische opmerkingen. Voor een deel daarvan hebben we overeenstemming met uw ambtenaren.

- De wijziging met betrekking tot de renteharmonisatie in artikel 120, tweede lid, van de Wfsv is voor UWV uitvoerbaar. Het aanpassen van de huidige rentetarieven is echter alleen mogelijk nadat hierover bestuurlijk overleg van UWV, SZW en Financiën heeft plaatsgevonden.
- De toevoeging van een nieuwe doelgroep voor de loonkostenvoordelen (artikel 2.6 en 2.14 WTL) is uitvoerbaar op voorwaarde dat u instemt met financiering van de desbetreffende structurele en incidentele kosten.
- De wijziging in verband met het herleven en later ontstaan WGA- en IVA-recht (artikelen 48, 55 en 57 WIA) leidt er toe dat enkele situaties worden toegevoegd waarin het recht op een IVA- of WGA-uitkering herleeft of later ontstaat.
- De wijziging met betrekking tot stakingsdagen en referte-eis (artikel 17a, eerste lid WW en artikel 58, tweede lid WIA) houdt in dat voorverlenging plaats vindt van de referteperiode van 36 weken met de weken waarin niet is gewerkt wegens staking. Dat neemt niet in alle gevallen de belemmering weg om te gaan staken. UWV prefereert een andere constructie namelijk een gelijkstelling van uren waarin gestaakt is met arbeidsuren.
- De vorenstaande wijziging betekent dat UWV voor de WIA pas vanaf het laatste kwartaal 2019 gebruik kan maken van het gegeven over stakingsdagen in de polisadministratie. Voor deze periode kan UWV deze situatie alleen maar herkennen als de klant dit zelf aangeeft. Dit laatste geldt ook voor buitenlands verzekerden. Voor hen geldt dat er geen gegevens in de polisadministratie beschikbaar zijn ten aanzien van stakingsdagen bij een buitenlandse werkgever. Controle van de opgave van de werknemers op dit punt is niet mogelijk.
- De wijziging van artikel 38a ZW houdt in dat de termijn voor het doen van ziekteaanmeldingen en herstelmeldingen wordt verruimd voor werkgevers die eigenrisicodragers zijn voor de Ziektewet. In overleg met uw ambtenaren heeft UWV een alternatief tekstvoorstel opgesteld en aan hen voorgelegd.
- De wijziging van artikel 20, eerste lid en artikel 21, derde lid WW houdt in dat een klant de restant uitkering WW kan beëindigen. Deze wijziging is uitvoerbaar op voorwaarde dat de ingangsdatum van de stopzetting ingaat per de eerstvolgende betaalperiode (niet vanaf de dag dat de klant daarom verzoekt). Deze werkwijze komt overeen met de reguliere werkwijze bij stopzetting van de uitkering na een werkhervatting met meer inkomsten dan 87,5% van de uitkering. De klant die het reguliere proces volgt wordt niet benadeeld ten opzichte van de klant die de uitkering wenst stop te zetten. Bovendien wordt zo voorkomen dat UWV bij de berekening van de maanduitkering rekening moet houden met de complicerende factor van een gebroken maand, hetgeen de administratieve lasten verhoogt. Het betekent wel dat de klant daarmee een periode van recht op uitkering opsoupeert wat nadelig is bij eventuele herleving van het recht op uitkering.

Haalbaarheid invoeringsdatum

Het wetsvoorstel beoogt de meeste wijzigingen in te laten gaan op 1 januari 2018, met uitzondering van de volgende wijzigingen:

- Inwerkingtreding op de dag na publicatie van de wet geldt voor artikel 17a WW, artikel 42a WW, artikel 53, tweede lid, WW, artikel 15, zesde lid, WIA, artikel 48 WIA, artikel 55 WIA, artikel 57 WIA, artikel 58, tweede lid, WIA en enkele technische onderdelen van de ZW.
- De wijziging van artikel 3.1 van de WTL zal terugwerken tot 1 januari 2017.

De beoogde invoeringsdatum is voor de meeste wijzigingen voor UWV haalbaar, met uitzondering van de wijziging in verband met beëindiging van de restant uitkering WW (artikel 20, eerste lid, en artikel 21, derde lid van de WW). De uitvoering daarvan is niet haalbaar per 1 januari 2018. Deze wijziging vereist namelijk een aanpassing van de systemen binnen diverse bedrijfsonderdelen van UWV. Omdat deze wijziging op verzoek van UWV is opgenomen, hebben wij gekeken hoe deze zo snel mogelijk uitgevoerd kan worden. De wijziging is uitvoerbaar per 1 april 2018.

Voorwaarde voor de uitvoerbaarheid en de haalbaarheid van alle andere wijzigingen in het wetsvoorstel is dat UWV de opdracht tot implementatie uiterlijk 1 juni 2017 heeft ontvangen. Vinden er nadien inhoudelijke wijzigingen plaats, dan worden die afzonderlijk getoetst op uitvoerbaarheid en haalbaarheid.

Handhaafbaarheid

De wijzigingen die worden doorgevoerd met het wetsvoorstel zijn handhaafbaar.

Effecten voor de klant

De wijziging met betrekking tot het loonkostenvoordeel voor medewerkers die minder dan 35% arbeidsongeschikt zijn na afloop van de wachttijd voor de WIA (artikel 2.6, tweede lid, van de WTL) betekent voor werkgevers dat zij geen aanspraak kunnen maken op loonkostenvoordeel. Hun werknemers komen bij ziekte echter wel in aanmerking voor uitkering ziekgeld op basis van de no-riskpolis van de Ziektewet. Dit wordt verduidelijkt in de wijziging van artikel 29b, eerste lid, van de Ziektewet. UWV zal in de klantcommunicatie hieraan aandacht besteden.

De aanpassing van de bandbreedtebedragen voor de berekening van het lage inkomensvoordeel (artikel 3.1 WTL) betekent dat het voor de werkgever gedurende de eerste helft van het jaar nog niet mogelijk is om alvast voor zichzelf het recht op het lage inkomensvoordeel uit te rekenen. De werkelijke bedragen worden immers pas in de loop van het kalenderjaar bekend gemaakt en daardoor krijgen werkgevers pas na afloop van het jaar zekerheid krijgen over het recht op het lage inkomensvoordeel. UWV verzoekt u om in de klantcommunicatie hieraan aandacht te besteden.

Effecten op de regeldruk

Als de wijziging van artikel 120, tweede lid, van de Wfsv met betrekking tot de renteharmonisatie wordt doorgevoerd en overeenstemming is bereikt over het aanpassen van de rentetarieven moeten vervolgens de 'Regeling Wfsv' en de 'Regeling schatkistbankieren RWT's en andere rechtspersonen' worden aangepast. Daarnaast moet er een overeenkomst schatkistbankieren worden opgesteld.

In diverse wetsartikelen zoals artikel 52, derde lid, van de ZW is een wijziging opgenomen dat bij een proefplaatsing uitsluitend nog een aansprakelijkheidsverzekering nodig is. De voorwaarde voor werkgevers komt te vervallen om ook een ongevallenverzekering af te sluiten. In verband hiermee moet in de beleidsregels proefplaatsing UWV artikel 5 onderdeel f worden aangepast.

Uitvoeringskosten

De incidentele uitvoeringskosten zijn € 0,39 miljoen voor 2017 en 0,03 miljoen voor 2018. Deze kosten zien op het aanpassen van geautomatiseerde systemen, klant- en kenniscommunicatie, klantcontact, handboeken, werkinstructies, opleidingsmateriaal en brieven. De wijzigingen in het wetsvoorstel leiden niet tot structurele kosten.

In deze kostenraming zijn de kosten vanwege de wijzigingen in de WTL niet meegenomen. Wij sturen daarvoor nog een aparte brief met een aanvullende raming van de incidentele en structurele kosten.

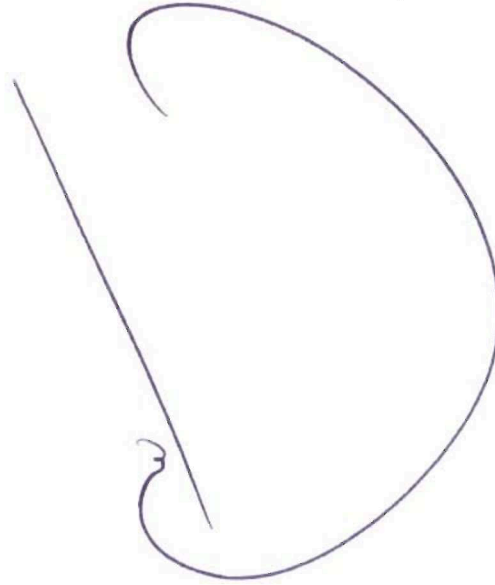
Tot slot

Ik zie uw reactie op bovenstaande graag binnen zes weken tegemoet.

Hoogachtend,

mr. drs. B.J. Bruins
Voorzitter Raad van Bestuur

Bijlagen: 3

A large, stylized handwritten signature in blue ink, consisting of a large loop and a long, sweeping line that ends in a small flourish.

Wetstechnische opmerkingen bij de Uitvoeringstoets Verzamelwet SZW 2018

Hieronder volgt een overzicht van de wetstechnische opmerkingen bij de verschillende artikelen in de Verzamelwet SZW 2018 en bij de memorie van de toelichting.

ARTIKEL V PARTICIPATIEWET (PW), onderdeel B (wijziging artikel 10b lid 1) - Aanpassing omschrijving doelgroep beschut werk

- Deze wijziging t.o.v. de huidige tekst is nodig om de werknemers van eigenrisicodragers de mogelijkheid te geven een advies beschut werk aan te vragen. De hier voorgestelde formulering is ruim, maar niet te ruim. Je hebt alleen recht op een uitkering, indien je aan alle voorwaarden voldoet. De doelgroep beschut werk bestaat uit de personen die alleen onder aangepaste omstandigheden en met intensieve begeleiding kunnen werken. Zolang daaraan niet wordt voldaan, komt de aanvrager niet in aanmerking voor een advies beschut werk.

Het is wel zo dat er situaties zijn waarin er wel recht op uitkering bestaat, maar deze niet tot uitbetaling komt. In artikel 29 lid 1 ZW is bijvoorbeeld geregeld dat geen ziekengeld wordt uitgekeerd, indien de zieke werknemer recht heeft op loondoorbetaling op grond van artikel 7:629 BW. Een ander voorbeeld is de weigering van ziekengeld wegens een benadelingshandeling als bedoeld in artikel 45 lid 1 onderdeel j ZW. Een dergelijke maatregel tast het recht op uitkering als zodanig niet aan (zie CRvB 01-02-2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:350](#)). Op grond van de voorgestelde wijziging van artikel 10b lid 1 Participatiewet wordt het ook in deze situaties mogelijk voor betrokkene om een advies beschut werken aan te vragen. Mocht deze verruiming niet wenselijk zijn, dan zou je in de tekst moeten opnemen 'die een uitkering ontvangt op grond van de Werkloosheidswet, de Wet.. etc', zonder daarbij te vermelden wie deze uitkering verstrekt (het UWV dan wel de eigenrisicodrager).

- Op grond van de bestaande tekst heeft de persoon met recht op arbeidsondersteuning op grond van Hst. 2 van de Wajong (Wajong 2010) geen mogelijkheid om een advies beschut werken aan te vragen. Ook op grond van de voorgestelde tekst bestaat deze mogelijkheid niet. Het lijkt ons echter niet de bedoeling te zijn geweest van de wetgever om deze persoon uit te sluiten.
- In de opsomming ontbreekt de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (WAMIL). Deze wordt door het UWV uitgevoerd.

ARTIKEL V PARTICIPATIEWET (PW), onderdeel C (wijziging artikel 10c) - Aanpassing doelgroep loonkostensubsidie

- In de toelichting op bladzijde 40 staat in de laatste zin van de eerste alinea: 'Voorgesteld wordt om terugwerkende kracht te verlenen tot en met 4 juni 2016, de dag van inwerkingtreding van het huidige artikel 6, eerste lid, onderdeel e (Stb. 2016, 498)'. De wijziging van artikel 6 lid 1 onderdeel e Participatiewet is echter niet met terugwerkende kracht tot en met 4 juni 2016 in werking getreden, maar met terugwerkende kracht tot en met 4 juli 2016. Zie lid 1 van het enige artikel van het Besluit tot inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging en stroomlijning Participatiewet (Stb. 2016/498). NB: 4 juli is de datum waarop het wetsvoorstel was ingediend bij de TK en de datum waarop door de gemeentenop de mogelijkheid om LKS te verstrekken voor schoolverlaters uit het vso, praktijkonderwijs of het mbo-entreeonderwijs kon worden geanticiepeerd.

ARTIKEL VIII WERKLOOSHEIDSWET (WW), onderdeel A (wijziging artikel 17a lid 1) Stakingsdagen en referte-eis

- De uitspraak van de CRvB van 16 december 2016 (ECLI:NL:CRVB:2016:4829), waaruit deze wijziging voortvloeit, verplicht ertoe om enige regeling te treffen die erop gericht is de belemmering om te staken op te heffen. De Raad laat zich in deze uitspraak niet uit over de vormgeving van de regeling. In het onderhavige wetsvoorstel is gekozen voor de voorverlenging van de referteperiode van 36 weken met de weken waarin niet gewerkt is wegens staking. Er is echter ook een andere mogelijkheid: de gelijkstelling van uren waarin gestaakt is met arbeidsuren door opname hiervan in de regeling ex artikel 1a lid 2 WW en Wet WIA. Wij prefereren deze laatste oplossing boven de in dit voorstel gekozen oplossing. Bij voorverlenging kan de wekeneis in bepaalde gevallen toch een belemmering vormen om te gaan staken. Het kan namelijk voorkomen dat in de periode waarmee de 36-weeken periode is voorverlengd onvoldoende voor de wekeneis meetellende weken zitten om de staking te compenseren. Bij gelijkstelling bestaat dit nadeel niet. We lopen dan ook het risico dat de in dit voorstel gekozen oplossing in die gevallen door de rechter toch niet voldoende geacht wordt. Dit risico loop je niet als je voor gelijkstelling kiest. Als al gekozen wordt voor voorverlenging is de tekst 'geen loon is genoten wegens werkstaking' niet in overeenstemming met de overige situaties van voorverlenging. In die overige situaties gaat het steeds om het niet verrichten van arbeid. Vandaar dat de tekst dan zou moeten luiden: geen arbeid verricht heeft wegens werkstaking.

ARTIKEL VIII WERKLOOSHEIDSWET (WW), onderdeel E (wijziging artikel 42a lid 3) – Correctie in verband met opbouw arbeidsverleden bij PGB

- Met ingang van 1 mei 2016 is artikel 6 lid 1 onderdeel e WW vervallen. In dit onderdeel was kort samengevat geregeld dat degene die over een VAR beschikte niet werd aangemerkt als werknemer. Met de Wet DBA is de VAR komen te vervallen en daarmee ook onderdeel e. Onderdeel f, waarin was geregeld dat de vrijwilliger niet wordt aangemerkt als werknemer, is vernummerd tot onderdeel e. Er is verzuimd om artikel 42a lid 3 WW ook aan te passen, zodat nu verwezen wordt naar een verkeerde bepaling. Een vergelijkbare bepaling is opgenomen in artikel 15 lid 6 Wet WIA. Verzuimd is ook deze bepaling aan te passen. Het gevolg hiervan is dat de persoon die zorg verleent en hiervoor betaald wordt vanuit een persoonsgebonden budget arbeidsverleden opbouwt, ook als de zorg wordt verleend als zelfstandige. Dat was niet de bedoeling. Thans wordt voorgesteld om in artikel 42a lid 3 WW en artikel 15 lid 6 Wet WIA de zinsnede ', tenzij hij deze inkomsten ontvangt uit arbeid als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e' te laten vervallen. Met het vervallen van de hele zinsnede vervalt echter ook de uitzondering. Wij lezen in de artikelsgewijze toelichting niet terug dat dit de bedoeling is. Ervan uitgaande dat het niet de bedoeling is om de uitzondering te laten vervallen, moet de zinsnede niet vervallen, maar worden aangepast. Alternatieven voor de betreffende zinsnede:
 - o ',tenzij de zorg wordt verleend als zelfstandige.', of
 - o ',tenzij hij deze inkomsten ontvangt uit arbeid als zelfstandige.'

ARTIKEL XIII WET FINANCIERING SOCIALE VERZEKERINGEN (WFSV), onderdeel C (nieuw artikel 38 lid 5)

- In artikel 38, vijfde lid, Wfsv wordt de gehele dan wel gedeeltelijke overgang geregeld van een overheidswerkgever naar een andere werkgever ingeval er geen sprake is van een overgang van onderneming als bedoeld in artikel 7:662 BW. Wij hebben de volgende vragen en opmerkingen:
 - o We benadrukken nogmaals dat het onderkennen van wovon-situaties erg moeilijk is, want voor deze situaties ontbreekt een verplichte signalering. Dat geldt in het algemeen, en dus ook voor overgangssituaties van een overheidswerkgever naar een andere werkgever.

- o Het nieuwe vijfde lid geldt alleen als er geen sprake is van een overgang van onderneming op grond van artikel 7:662 BW. Dat moet dan ook in het vijfde lid worden toegevoegd. Ook binnen de overheid kan sprake zijn van een overgangssituatie als bedoeld in artikel 7:662 BW namelijk als er ondernemingsactiviteiten overgaan. Het vijfde lid ziet uitsluitend op de situatie dat overheidstaken overgaan op grond van de wet.
- o De voorgestelde bepaling noemt ook de situatie van faillissement. De vraag is of faillissement voorkomt bij overheidswerkgevers. Zie het eigenrisicodragen WGA, waarbij de overheidswerkgever geen garantieverklaring hoeft te overleggen met als reden dat deze nimmer failliet kan gaan.
- o Gesproken wordt van een overgang van overheidswerkgever naar een andere werkgever. Moet die andere werkgever ook weer overheidswerkgever zijn? Als dat zo is, moet dat duidelijk worden aangegeven in de bepaling en de toelichting.
- o In de voorgestelde bepaling staat dat het "bepaalde bij of krachtens het zevende lid, onderdeel b, inzake de in het vierde lid genoemde opslag van overeenkomstige toepassing is". Waarom wordt alleen onderdeel b van overeenkomstige toepassing verklaard en niet het hele zevende lid? O.i. is het hele zevende lid (na vernummering) van toepassing. Onderdeel b moet verder o.i. worden aangevuld met het nieuwe vijfde lid.
- o In de toelichting staat dat uitwerking plaatsvindt in artikel 2.15 Besluit Wfsv (Opslag en korting overgang van onderneming). Op welke wijze gebeurt dat dan? Geheel conform het huidige artikel 2.15 Besluit Wfsv - voor de eenvoud zou dat betekenen dat wordt aangesloten op de huidige praktijk - of komen er uitzonderingen? Zo ja, dan moet dit wel in artikel 2.15 Besluit Wfsv worden aangegeven.
- o In de toelichting staat alleen aangegeven dat deze wijziging 'wenselijk' is. We benadrukken nogmaals dat in de toelichting duidelijk wordt benoemd waarom deze wijziging nodig is, wie het betreft, welke systematiek wordt gevolgd etc.

ARTIKEL XIII WET FINANCIERING SOCIALE VERZEKERINGEN (WFSV), onderdeel D (wijziging artikel 38b lid 1 onderdeel e)

- De laatste zin ('Bij algemene maatregel van bestuur worden ten aanzien van de persoon bedoeld in de vorige zin, nadere regels gesteld') gewijzigd in 'Bij algemene maatregel van bestuur kunnen ten aanzien van de persoon bedoeld in de vorige zin, nadere regels worden gesteld'. Volgens de artikelsgewijze toelichting is de reden voor deze wijziging dat er op dit moment geen specifieke regels zijn gesteld omtrent onderdeel e. Wij vragen ons echter af of dit wel klopt. Onderdeel e is toegevoegd met de Verzamelwet SZW 2016 (Stb. 2015/464). Dit was volgens de artikelsgewijze toelichting nodig omdat bij de uitwerking van de AMvB op grond van artikel 38b lid 1 onderdeel d Wfsv en de uitwerking van de brief van de Staatssecretaris van SZW van 8 mei 2015 (TK 2014-2015, 29544, nr. 614) was gebleken dat de wettelijke grondslag van die AMvB verruiming behoefde (TK 2014-2015, 34 273. nr. 5, pag. 12). Zie in dit verband artikel 2.25 lid 1 Besluit SUWI.

Artikel XXI WET TEGEMOETKOMINGEN LOONDOMEIN (WTL), onderdeel A (wijziging artikel 1, onderdeel h WTL) - wijziging definitie jaarloon

- De nu geldende wettekst maakt duidelijk dat de LIV wordt toegepast op de lonen van werknemers die in dienstbetrekking werkzaam zijn. De wettekst maakt niet duidelijk op basis van welke gegevens UWV deze berekening maakt, waardoor het voor werkgevers onduidelijk kan zijn hoe de berekening precies in zijn werk gaat. De definitie van jaarloon verwijst naar de jaaropgave van de werkgever. UWV beschikt niet over dat gegeven en moet het afleiden uit gegevens die beschikbaar zijn in de polisadministratie. Van de verzekerde werknemers kan UWV het Loon SV gebruiken of het Loon LB. In het geval van verzekerde werknemers zijn deze bedragen gelijk.

- Afgesproken is met SZW dat UWV en Belastingdienst gezamenlijk gaan bekijken welk loon de voorkeur heeft. Uitgangspunt is in ieder geval het loon zoals verantwoord wordt in de polisadministratie.

Artikel XXI WET TEGEMOETKOMINGEN LOONDOMEIN (WTL) onderdeel D (wijziging artikel 2.14, eerste lid, onderdeel a) – Toevoeging doelgroep loonkostenvoordeel

- Met de wijziging van artikel 2.14, eerste lid, onderdeel a, Wtl krijgt een werkgever eveneens recht op het LKV herplaatsen arbeidsgehandicapte werknemer voor werknemers die hij op of na 1 januari 2018 herplaatst en nu onder artikel 122a Wfsv vallen voor zover het gaat om personen met een WAO- of WAZ-uitkering. De tekst van onderdeel a onder ten 2e klopt niet. Het gaat er namelijk niet om dat de werknemer die herplaatst wordt op de dag van herplaatsing arbeidsongeschikt zou zijn geweest als artikel 2 Wet REA niet zou zijn ingetrokken maar of hij dat in de kalendermaand voorafgaande aan de herplaatsing zou zijn geweest (zie ook onderdeel a onder 1e).
Wij doen daarom het volgende tekstvoorstel voor artikel 2.14, eerste lid, onderdeel a, Wtl:

"Artikel 2.14, eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. in de kalendermaand voorafgaand aan de hervatting van zijn eigen arbeid of het gaan bekleden van een andere functie bij dezelfde werkgever;

1°. recht had op een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen; of

2°. arbeidsgehandicapte als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten zou zijn geweest in verband met het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen indien dat artikel niet zou zijn ingetrokken en hij tevens voor 1 januari 2006 arbeidsgehandicapte was op grond van dat artikel; "

- In de artikelsgewijze toelichting bij dit onderdeel op bladzijde 56 loopt een zin niet helemaal. Het gaat om de een na laatste zin: "Voorde berekening van lage-inkomensvoordeel ten behoeve van werknemers zijn betaling aan in verband met vroegere dienstbetrekkingen niet relevant." Na het woordje 'aan' ontbreekt iets. Of misschien staat het woordje 'aan' ten onrechte in de zin en kan het geschrapt worden.

N.B. 1 In artikel 2.15, eerste lid, onderdeel a, van de WTL staat dat de doelgroepverklaring moet worden ingediend binnen "3 maanden na aanvang van de dienstbetrekking". Dit moet zijn "binnen 3 maanden na de gehele of gedeeltelijke hervatting van zijn eigen arbeid of het gaan bekleden van een andere functie". Dit moet worden aangepast.

N.B. 2 UWV geeft de beschikking op de aanvraag doelgroepverklaring uitsluitend af aan de werknemer. De werknemer kan ons niet verzoeken een kopie van de beschikking aan de werkgever te sturen, de wet biedt hier onvoldoende ruimte voor. UWV zou deze mogelijkheid wel graag bieden aan de werknemer. Indien dit een wens is van de werkgever dan dienen artikel 2.3, 2.7, 2.11 en 2.15 op dit punt aangepast te worden, zodat UWV op verzoek van de aanvrager een kopie van de beschikking aan diens werkgever kan verstrekken.

Wij kunnen dan registreren dat de werkgever een kopie heeft, hetgeen ook de handhaving vergemakkelijkt. Ook hopen we op deze manier te voorkomen dat werkgevers er bij de werknemer op aandringen hen te machtigen de doelgroepverklaring namens hen aan te vragen. Een aanvraag met machtigingen kan door UWV immers vooralsnog niet digitaal ondersteund worden en is daardoor een lastig beheersbaar en handmatig proces..

Artikel XXI WET TEGEMOETKOMINGEN LOONDOMEIN (WTL) onderdeel E (wijziging artikel 3.1) –
Aanpassing bandbreedtebedragen lage inkomensvoordeel

- Wij hebben begrepen dat voor de berekening van de grensbedragen alsnog wordt uitgegaan van het WML per 1 januari en niet zoals in het voorgestelde artikel en toelichting staat van het gemiddelde WML per 1 januari en 1 juli. Wij wachten de nieuwe tekst af. De keuze is niet van invloed op de uitvoerbaarheid, maar wel op de communicatie richting werkgevers.
- Wij vragen ons nog wel af wat er gaat gebeuren met artikel 3.3, vierde lid, Wtl. Voor de jeugd LIV geldt dat de grensbedragen per 1 juli van het kalenderjaar worden vastgesteld op basis van het gemiddelde van 1 januari en 1 juli. Blijft dit zo? Wij gaan ervanuit van wel.

Artikel XXI WET TEGEMOETKOMINGEN LOONDOMEIN (WTL) onderdeel G (wijziging artikel 6.2) –
Aanpassing overgangsbepaling

- In de slotpassage van artikel 6.2 wordt 'de reeds verstreken duur van de toepassing van de premiekorting' vervangen door: de reeds verstreken duur van de premiekorting. Dit is een verbetering. Wel zou in de artikelsgewijze toelichting wellicht meer nadrukkelijk vermeld kunnen worden dat de resterende periode waarover recht op loonkostenvoordeel ontstaat op grond van het overgangsrecht niet verlengd wordt conform de bepalingen in de Regeling Wfsv (artikel 3.21), dus in geval van onderbreking van de dienstbetrekking bij dezelfde werkgever na een niet volledig genoten premiekortingsperiode geen verlenging plaatsvindt met de periode van onderbreking (zoals bij de premiekorting wel gebeurt).
- In artikel 6.2 gaat nog een peildatum ingevoerd worden, waardoor dat artikel nog wordt aangepast. De afstemming over deze aanpassing loopt nog. UWV heeft een concepttekst ontvangen. UWV heeft al enkele opmerkingen gedeeld die nog verwerkt moeten worden in de voorgestelde tekst.
- Deze aanpassing moet nog wel worden afgestemd worden met de Belastingdienst.
- Voor artikel 2.14 is geen maximale aanvraagtermijn geregeld voor de doelgroepverklaring. Het verzoek voor een dergelijke verklaring kan al in overleg met UWV voor datum herplaatsing worden ingediend. Werkgever en werknemer kennen elkaar al en het is ook bekend dat de werknemer tot een van de doelgroepen behoort. Wij vinden het wenselijk om een termijn te noemen en te regelen dat voor herplaatsingen de doelgroepverklaring binnen drie maanden na herplaatsing moet zijn aangevraagd.

ARTIKEL XXII WET WERK EN INKOMEN NAAR ARBEIDSVERMOGEN (WET WIA), onderdeel B
(wijziging artikel 16 lid 6) - Correctie in verband met opbouw arbeidsverleden bij PGB

- Zie opmerking bij artikel VIII (WW), onderdeel E (wijziging artikel 42a lid 3 WW).

ARTIKEL XXII WET WERK EN INKOMEN NAAR ARBEIDSVERMOGEN (WET WIA), onderdeel H
(wijziging artikel 58 lid 2) - Stakingsdagen en referte-eis

- Zie opmerking bij artikel VIII (WW), onderdeel A (wijziging artikel 17 lid 1 WW).

ARTIKEL XXII WET WERK EN INKOMEN NAAR ARBEIDSVERMOGEN (WET WIA), onderdelen E, F en G
(wijziging artikelen 48, 55 en 57) – Later ontstaan en herleven IVA en WGA bij meer situaties mogelijk

- Het UWV werd geacht in het kader van de U-toets te reageren op de ontwerp-artikelen 48 en 55 WIA waarvan de tekst door SZW nog niet was afgestemd met UWV. Inmiddels heeft er overleg plaatsgevonden, en is overeenstemming bereikt over een aangepaste tekst. Die is opgenomen in het ingesloten document.

040417 ontstaan en herleven IVA en WGA

We hebben nog een kleine toevoeging op de tekst. In de opsomming van de uitsluitingsgronden ontbreekt naar ons idee de WAZO. We geven daarom in overweging artikel 43, onderdeel a, onder 2^e in de opsommingen in artikel 57 lid 2, 3 en 4 toe te voegen. Mogelijk geldt hetzelfde ook voor de opsomming in artikel 48 lid 3. Het gaat om de situatie dat iemand vanuit de WGA-LGU de WAZO in gaat, de uitkering eindigt en zij na het einde van de WGA volledig en duurzaam arbeidsongeschikt blijkt.

ARTIKEL XXIII. ZIEKTEWET (ZW), onderdelen M, N en P onder 1 (artikelen 38 lid 2, 38a lid 3 en 6 en 45 lid 1 onderdeel j) en ARTIKEL XXII WET WERK EN INKOMEN NAAR ARBEIDSVERMOGEN (WET WIA), onderdeel L (artikel 85 lid 3)

- Bij de onderdelen M en N heeft UWV in eerder overleg met SZW een nieuw tekstvoorstel aangekondigd voor zover het de verruiming van de meldingstermijn van de ERD betreft. Het voorstel is voorgelegd aan SZW en opgenomen in het ingesloten document. UWV is in afwachting van een reactie.

180417 verruiming termijn ziekteaangifte

- In de artikelsgewijze toelichting (pag. 63) wordt op twee plaatsen verwezen naar artikel XX Wet WIA. Dit moet zijn artikel XXII. Verder moet onderdeel K zijn: onderdeel L.
- Artikelsgewijze toelichting, pag. 64. De tweede zin, laatste woord ('Bij eigenrisicodragers is het belang om deze meldingen zo snel mogelijk te doen echter veel kleiner dan bij werkgevers die geen eigenrisicodrager zijn, omdat eigenrisicodragers zelf verantwoordelijk zijn voor het uitkeren van ziekengeld en zelf het recht, de hoogte en de duur daarvan vaststelt') moet zijn: vaststellen.
- Artikelsgewijze toelichting, pag. 64. In de laatste zin boven de bullit (beginnend met 'In die gevallen kan de...') staat op twee plaatsen per abuis 'ziektemelding'. Dit moet zijn: ziekmelding.
- Artikelsgewijze toelichting, pag. 61. Bij onderdeel L wordt artikel XXI genoemd. Dit moet zijn: artikel XXIII. Met de onderdelen L, M en O waarnaar wordt verwezen zijn de onderdelen M, N en P bedoeld.

ARTIKEL XXIII. ZIEKTEWET (ZW), onderdeel J (wijziging artikel 29b) - explicatie aanspraak op no-riskpolis voor werknemers die bij einde wachttijd <35% ao zijn

- Deze wijziging in artikel 29b, eerste lid, onderdeel b, van de ZW verduidelijkt dat de no-riskpolis ook geldt voor de werknemer die bij einde wachttijd geen dienstbetrekking heeft met de oude werkgever. Dit betekent dat zieke werklozen in aanmerking komen voor de no-riskpolis als zij bij de WIA-beoordeling minder dan 35% arbeidsongeschikt blijken te zijn.
- Er staat een onjuiste verwijzing in artikel 29b, tweede lid, onderdeel f, van de ZW. Door een wijziging in artikel 10b Participatiewet klopt de verwijzing naar het derde lid van dit artikel niet meer in artikel 29b, tweede lid, onderdeel f, van de ZW: 'derde' lid moet 'eerste' lid worden. De tekst komt dan als volgt te luiden:

f. die arbeid verricht in een dienstbetrekking als bedoeld in artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet, niet zijnde een werknemer als bedoeld in onderdeel e.

ARTIKEL XXIII. ZIEKTEWET (ZW), onderdeel K (wijziging artikel 29d) – verlenging compensatieregeling oudere werknemer

- In het nieuwe lid 6 van artikel 29d ZW wordt gesproken van de werknemer die is geboren vóór 1 januari 1962. Hierbij gaat het dan om werknemers die op 1 januari 2018 56 jaar of ouder zijn. Dit is in overeenstemming met wat in het algemeen deel van de MvT staat (pag. 31, een na laatste alinea, laatste zin: 'personen die op 1 januari 2018 56 jaar of ouder zijn'). In de artikelsgewijze toelichting (pag. 63, 2^e alinea) staat echter: 'Het gaat hier om werknemers die 56 jaar of ouder worden op de dag van inwerkingtreding van deze wet'. Dit strookt dus niet met de tekst van lid 6 en het algemene deel van de toelichting;
- In de artikelsgewijze toelichting (pag. 63, 2^e alinea) wordt aangegeven dat de werknemer die geboren is vóór 9 juli 1954 (dit moet zijn 8 juli 1954, zie lid 1) niet onder de verlenging van de compensatieregeling valt, omdat deze werknemer aanspraak kan maken op het normale regime bedoeld in het eerste lid. In lid 6 wordt echter enkel gesproken van de werknemer die is geboren vóór 1 januari 1962. De werknemer die op 1 januari 2018 62 jaar of ouder is, is ook geboren vóór 1 januari 1962 en valt hiermee dus zowel onder het bereik van lid 6 als lid 1. Ter voorkoming van verwarring zou 'de werknemer die geboren is vóór 1 januari 1962' vervangen kunnen worden door: de werknemer die geboren is na 8 juli 1954 en vóór 1 januari 1962.

ARTIKEL XXIII. ZIEKTEWET (ZW), onderdeel P (wijziging artikel 45 lid 1) - Maatregel wegens benadelingshandeling ook bij ERD-ZW

- In de memorie van toelichting wordt niet aangegeven welk legitiem doel in het algemeen belang wordt nagestreefd bij weigering van de uitkering als de verzekerde door zijn doen en laten de eigenrisicodrager benadeelt. Er is evenmin aangegeven in welke gevallen de eigenrisicodrager wordt benadeeld. Graag zien wij dat nader vermeld in de memorie van toelichting.

Memorie van toelichting

In de memorie van Toelichting staan verscheidene onjuiste verwijzingen. Wij verzoeken om die aan te passen. Voorbeelden hiervan zijn:

- De tekstkop van artikel VIII, onderdeel D, in de artikelsgewijze toelichting verwijst abusievelijk naar artikel 27, derde lid, van de WW. Dat moet worden gewijzigd in artikel 27, zevende lid, van de WW. Het in de tekstkop genoemde artikel XX onderdeel L moet zijn artikel XXII onderdeel M (wijziging artikel 88, vierde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen). Het in de tekstkop genoemde artikel XX onderdeel O moet zijn artikel XXIII onderdeel P, onder 2 (wijziging artikel 45, derde lid, van de Ziektewet).
- De tekstkop van paragraaf 2.11 in de algemene toelichting verwijst abusievelijk naar artikel XIII onderdeel L. Dat moet worden gewijzigd in artikel XIII onderdeel K.

Verruiming termijn ziekteangifte voor ERD

Art 38aa ZW

1. In afwijking van artikel 38, tweede lid, en 38a, tweede lid, onderdeel a, is de termijn voor het doen van de daargenoemde melding voor de eigenrisicodrager, als bedoeld in hoofdstuk IIIa, uiterlijk zes weken na de laatste dag van het dienstverband of, wanneer de eerste dag van ongeschiktheid is gelegen na het einde van het dienstverband en het een ziekmelding betreft op grond van art 29, tweede lid, onder b, uiterlijk zes weken na de eerste dag van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid.
2. De eigenrisicodrager, als bedoeld in het eerste lid, meldt, na ontvangst van de melding van de verzekerde dat deze weer in staat is tot het verrichten van zijn arbeid, aan het Uitvoeringsorgaan werknemersverzekeringen, uiterlijk op de tweede dag na de herstelmelding, de eerste dag waarop die verzekerde weer geschikt is tot het verrichten van zijn arbeid. Deze melding wordt door de eigenrisicodrager niet eerder gedaan dan de melding bedoeld in het eerste lid.
3. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen legt een bestuurlijke boete op van ten hoogste € 455 indien de eigenrisicodrager de verplichting, bedoeld in het eerste of tweede lid, niet of niet behoorlijk is nagekomen. De artikelen 45a, achtste tot en met elfde lid, en 45g, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Toelichting

De Eigenrisicodrager (ERD) is alleen verantwoordelijk voor de betaling van het ziekgeld van werknemers die laatstelijk bij hem in dienst waren, ziek zijn en aanspraak maken op ziekgeld op grond van artikel 29 lid 2 onder a, b of c ZW. Aanspraak op ziekgeld van een (ex)werknemer op een andere rechtsgrond – bijv ziek ten gevolge van zwangerschap – valt niet onder het risico van de ERD. Dit is vastgelegd in artikel 63a lid 1 ZW. Bij de formulering in het artikel is voor de leesbaarheid ervoor gekozen niet dezelfde formulering te hanteren als in art 63a lid 1 maar te verwijzen naar hoofdstuk IIIa.

De termijn voor het doen van ziek- en herstelmeldingen is tot nu toe voor werkgevers en ERD gelijk. Ook voor ERDs is de termijn 1 dag (38 lid 2) of 4 dagen (art 38a lid 2). Op werkgevers rust geen verplichting om in geval van nawerking aangifte te doen bij UWV. Dit wordt in ziektegevallen van een ERD als een ommissie ervaren. In de praktijk doet de ERD ook in nawerkingsgevallen aangifte bij UWV. Met het benoemen van deze verplichting wordt de wet aangepast aan de huidige praktijk. Omdat de ERD het geval aan zichzelf toerekent, zelfstandig recht, hoogte en duur bepaalt en overgaat tot betaling van het ziekgeld heeft UWV geen rol in deze fase van het proces. UWV is wel eindverantwoordelijke voor de ZW, ook in gevallen die door een ERD worden uitgevoerd. UWV controleert de uitvoering van de ZW door de ERD, verricht ambtshalve de eerstejaarsziektewetbeoordeling en neemt beslissingen in vorm van een beschikking indien nodig. UWV heeft daarom belang bij een juiste registratie van ziektegevallen van de ERD. De termijnen waarbinnen de ERD de melding moet doen worden als erg krap ervaren. Omdat de rol van UWV in deze eerste fase van het proces beperkt is, is er voor gekozen de

termijn voor aangifte door ERDs op te rekken naar 6 weken vanaf de datum dat het dienstverband wordt beëindigd. In geval van nawerking (29 lid 2 onder b) valt de eerste ziektedag na het einde van het dienstverband en loopt de termijn tot 6 weken na de eerste arbeidsongeschiktheidsdag. Dit schept duidelijkheid voor de ERD. In alle ziektegevallen die onder het eigenrisico vallen, wordt de aangiftetermijn 6 weken.

Het is echter mogelijk dat de ERD binnen deze zes weken gebruik wil maken van een inkoopdienst van UWV of een beschikking (bijv afwijzing of maatregel) van het UWV nodig heeft. UWV kan alleen acteren als het ziektegeval bij UWV is geregistreerd. In die gevallen zal de ziekteaangifte eerder dan wel tegelijk met de aanvraag van de inkoopdienst of beschikking moeten worden gedaan. De tekst van de wet geeft de mogelijkheid om eerder aangifte te doen. De melding moet uiterlijk op de laatste dag van de zesde week binnen zijn. Het staat de ERD vrij de melding eerder te doen.

Ook wanneer een verzekerde al 52 weken of langer ziek is op het moment dat hij uit dienst gaat, en aanspraak maakt op ziekgeld op grond van art 29 lid 2 onder c, is het in het belang van zowel de ERD als de verzekerde om direct na het einde van het dienstverband aangifte te doen omdat in die gevallen er pas recht op ziekgeld ontstaat als uit de EZWb volgt dat verzekerde niet in staat is om 65% of meer van zijn maatmaninkomen te verdienen met passende arbeid. De EZWb wordt ambtshalve door UWV verricht. Deze kan worden ingepland op het moment dat het ziektegeval bij UWV bekend is.

De verruimde ziekteaangiftetermijn geeft de ERD ook de mogelijkheid om de ziekte en het herstel tegelijk te melden, als het herstel binnen de 6 weken plaatsvindt. Dit is niet noodzakelijk. Worden de aangifte en herstel apart gemeld dan geldt voor het herstel een termijn van 2 dagen nadat de (ex)werknemer zich spontaan hersteld heeft gemeld bij de ERD. Wanneer de ERD UWV vraagt een hersteldbeschikking af te geven is het niet nodig om daarnaast ook nog een hersteldmelding te doen wanneer de beschikking wordt afgegeven. Het verzoek om de hersteldbeschikking wordt dan als de hersteldmelding behandeld. Tenslotte kan een hersteldmelding alleen geregistreerd worden wanneer er een ziekmelding bekend is. De hersteldmelding mag daarom niet eerder binnenkomen dan de ziekmelding.

Wijziging van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen

{De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen wordt als volgt gewijzigd:}

A

Artikel 48 komt te luiden:

Artikel 48. Later ontstaan van een recht van een recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering

1. Indien op de dag, bedoeld in artikel 47, tweede lid, geen recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering is ontstaan, ontstaat het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op de dag dat de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, indien hij op de dag daaraan voorafgaand:
 - a. recht had op een WGA-uitkering;
 - b. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de volledige en duurzame arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vijf jaar na:
 - 1°. de in artikel 47, tweede lid, bedoelde dag en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij gedurende de wachttijd ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid; of
 - 2°. de dag dat het recht op grond van artikel 56 is geëindigd en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een WGA-uitkering; of
 - c. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de volledige en duurzame arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vier weken na:
 - 1°. de in artikel 47, tweede lid, bedoelde dag en voortkomt uit een andere oorzaak dan op grond waarvan hij gedurende de wachttijd ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid; of
 - 2°. de dag dat het recht op grond van artikel 56 is geëindigd en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een WGA-uitkering.
2. Het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontstaat niet indien een uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich voordoet.
3. Het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering ontstaat alsnog op de dag dat geen van de uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich meer voordoet, mits de verzekerde op die dag volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is.

B

Artikel 50 komt te luiden:

Artikel 50. Herleven van het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering

1. Indien op grond van artikel 49 het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering is geëindigd, herleeft het recht op die uitkering op de dag dat de verzekerde weer volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, indien hij op de dag daaraan voorafgaand:
 - a. recht had op een WGA-uitkering;
 - b. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de volledige en duurzame arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vijf jaar na:
 - 1°. de in artikel 49 bedoelde dag en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering; of
 - 2°. de dag dat het recht op grond van artikel 56 is geëindigd en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een WGA-uitkering; of
 - c. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de volledige en duurzame arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vier weken na:
 - 1°. de in artikel 49 bedoelde dag en voortkomt uit een andere oorzaak dan op grond waarvan hij eerder recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering; of
 - 2°. de dag dat het recht op grond van artikel 56 is geëindigd en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een WGA-uitkering.
2. Het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering herleeft niet indien een uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich voordoet.
3. Het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering herleeft alsnog op de dag dat geen van de

uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich meer voordoet, mits de verzekerde op die dag volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is.

C

Artikel 55 komt te luiden:

Artikel 55. Later ontstaan van het recht op een WGA-uitkering

1. Indien op de dag bedoeld in artikel 54, tweede lid, geen recht op een WGA-uitkering is ontstaan, ontstaat het recht op een WGA-uitkering op de dag dat de verzekerde gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, indien hij op de dag daaraan voorafgaand:

a. recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering;
b. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vijf jaar na:

1°. de in artikel 54, tweede lid, bedoelde dag en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij gedurende de wachttijd ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid; of

2°. de in artikel 49 bedoelde dag en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering; of

c. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vier weken na:

1°. de in artikel 54, tweede lid, bedoelde dag en voortkomt uit een andere oorzaak dan op grond waarvan hij gedurende de wachttijd ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid; of

2°. de in artikel 49 bedoelde dag en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Het recht op een WGA-uitkering ontstaat niet indien een uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich voordoet.

3. Het recht op een WGA-uitkering ontstaat alsnog op de dag dat geen van de uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich meer voordoet binnen vijf jaar na de in artikel 54, tweede lid, of artikel 49 bedoelde dag, mits de verzekerde op die dag gedeeltelijk arbeidsongeschikt is.

D

Artikel 57 komt te luiden:

Artikel 57. Herleven van een recht op een WGA-uitkering

1. Indien op grond van artikel 56 het recht op een WGA-uitkering is geëindigd, herleeft het recht op die uitkering op de dag dat de verzekerde weer gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, indien hij op de dag daaraan voorafgaand:

a. recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering;
b. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vijf jaar na:

1°. de dag dat het recht op grond van artikel 56 is geëindigd en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een WGA-uitkering; of

2°. de in artikel 49 bedoelde dag en voortkomt uit dezelfde oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering; of

c. minder dan 35% arbeidsongeschikt was en de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vier weken na:

1°. de dag dat het recht op grond van artikel 56 is geëindigd en voortkomt uit een andere oorzaak dan op grond waarvan hij eerder recht had op een WGA-uitkering; of

2°. de in artikel 49 bedoelde dag en voortkomt uit een andere oorzaak als op grond waarvan hij eerder recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

2. Het recht op een WGA-uitkering herleeft niet indien een uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich voordoet.

3. Het recht op WGA-uitkering herleeft alsnog op de dag dat geen van de uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f zich meer voordoet binnen vijf jaar na de in artikel 56 of artikel 49 bedoelde dag, mits de verzekerde op die dag gedeeltelijk arbeidsongeschikt is.

4. In afwijking van het derde lid geldt de voorwaarde van gedeeltelijke arbeidsgeschiktheid niet indien op de dag waarop het recht op WGA-uitkering is geëindigd omdat een of meer van de uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 43, onderdeel d, e of f van toepassing waren, de duur van de loongerelateerde uitkering nog niet was verstreken.

Onderdelen A tot en met D

Met de onderdelen A tot en met D wordt voorgesteld de artikelen met betrekking tot het alsnog ontstaan en herleven van een recht op een WGA- of IVA-uitkering te versimpelen en tegelijkertijd enkele situaties toe te voegen waarin het recht op een IVA- of WGA-uitkering herleeft of later ontstaat. De Wet WIA kent twee rechten op uitkeringen: de WGA (voor gedeeltelijk arbeidsgeschikten en volledig maar niet-duurzaam arbeidsongeschikten) en de IVA (voor volledig en duurzaam arbeidsongeschikten). Een WGA- of IVA-recht kan op een *later moment ontstaan* dan na 104 weken ziekte (de meest voorkomende aanvang van een WIA-recht). Dit doet zich voor als een verzekerde na 104 weken recht heeft op een WGA-uitkering en bijvoorbeeld een jaar later duurzaam volledig arbeidsongeschikt wordt. Op dat moment ontstaat alsnog een IVA-recht. Ook kan een WGA- of IVA-recht *herleven*, bijvoorbeeld wanneer een WGA-gerechtigde minder dan 35% arbeidsongeschikt wordt verklaard waardoor zijn WGA-recht eindigt, maar hij binnen 5 jaar wederom gedeeltelijk arbeidsongeschikt raakt door dezelfde oorzaak op grond waarvan hij het eerdere WGA-recht had. De voorbeelden hierboven zijn slechts situaties waarin een recht herleeft of later ontstaat dan na 104 weken. De huidige artikelen 48, 50, 55 en 57 bevatten meerdere, soortgelijke situaties waar een recht herleeft of later ontstaat. In de praktijk blijken zich echter situaties voor te doen waar het systematisch gezien logisch is dat het recht herleeft of later ontstaat, maar dit niet als zodanig is vastgelegd in de wet. Het gaat in alle gevallen om het eindigen van een IVA-recht of een WGA-recht, terwijl op het moment dat de eindigingsgrond zich niet meer voordoet de betrokkene gedeeltelijk arbeidsgeschikt respectievelijk duurzaam volledig arbeidsongeschikt is. Op grond van de huidige wettekst ontstaat in het eerste geval niet alsnog een WGA-recht (of dat herleeft niet) en in het tweede geval ontstaat niet alsnog een IVA-recht (of dat herleeft niet). Met de voorgestelde aanpassingen gebeurt dat wel. In onderstaande tabellen zijn situaties beschreven waarin volgens de huidige wettekst respectievelijk de voorgestelde toevoegingen alsnog een IVA- of WGA-recht ontstaat of herleeft. Ook wordt opgemerkt dat het UWV reeds sinds de invoering van de Wet WIA in 2005 in de geest van de hier voorgestelde toevoegingen heeft gehandeld, waardoor deze inhoudelijk geen wijzigingen betreffen.

Art 48 WIA (later ontstaan IVA-recht)	104 wkn ziekte	WGA	IVA	
		35min (<5 jaar)	IVA (dezelfde oorzaak)	
		35min (<4 weken)	IVA (andere oorzaak)	
		Uitsluitingsgrond (geen termijn)	IVA	
<i>nieuw</i>		WGA	35min (<5 jaar)	IVA (dezelfde oorzaak)
<i>nieuw</i>		WGA	35min (<4 weken)	IVA (andere oorzaak)
<i>nieuw</i>		WGA	Uitsluitingsgrond (geen termijn)	IVA

Art 50 (herleven IVA-recht)	104 wkn ziekte	IVA	WGA	IVA	
		IVA	35min (<5jaar)	IVA (dezelfde oorzaak)	
		IVA	Uitsluitingsgrond (geen termijn)	IVA	
<i>nieuw</i>		IVA	WGA	35min (<5 jaar)	IVA (dezelfde oorzaak)
<i>nieuw</i>		IVA	WGA	Uitsluitingsgrond (geen termijn)	IVA

Art 55 (later ontstaan WGA-recht)	104 wkn ziekte	IVA	WGA		
		35min (<5 jaar)	WGA (dezelfde oorzaak)		
		35min (<4 weken)	WGA (dezelfde oorzaak)		
		Uitsluitingsgrond (<5 jaar)	WGA		
		<i>nieuw</i>	IVA	35min (<5 jaar)	WGA (dezelfde oorzaak)
		<i>nieuw</i>	IVA	35min (<4 weken)	WGA (andere oorzaak)
<i>nieuw</i>		IVA	Uitsluitingsgrond (<5 jaar)	WGA	

Art 57 (herleven WGA-recht)	104 wkn ziekte	WGA	IVA	WGA		
		WGA	35min (<5 jaar)	WGA (dezelfde oorzaak)		
		WGA	Uitsluiting (< 5 jaar)	WGA		
		<i>nieuw</i>	WGA	IVA	35min (<5jaar)	WGA (dezelfde oorzaak)
		<i>nieuw</i>	WGA	IVA	Uitsluitingsgrond (<5 jaar)	WGA (dezelfde oorzaak)

Tevens kan met voorgestelde aanpassing de loongerelateerde WGA-uitkering herleven nadat een uitsluitingsgrond zich niet meer voordoet, ook als de betrokkene minder dan 35% arbeidsongeschikt is. In de huidige regelgeving is dit, onbedoeld, niet mogelijk, maar dit wordt al wel zo door het UWV uitgevoerd. De voorwaarde dat betrokkene gedeeltelijk arbeidsgeschikt is, is namelijk geen omstandigheid die tot eindiging van een WGA-recht leidt tijdens de loongerelateerde fase. Er is dan ook geen reden dat de loongerelateerde uitkering niet dient te herleven, indien de betrokkene tijdens de periode waarin een uitsluitingsgrond zich voordeed minder dan 35% arbeidsongeschikt is geworden.